

JÖJJ HAZA!

Pecznyik Pál

Drága gyermek, Atyád téged,
képmására alkotott,
szeretete mérhetetlen,
amellyel elhalmozott.
Ám te, elfordultál tőle,
még az élet kezdetén,
csábított a dicsőségvágy,
kényelem, rivalda fény.
Nézz magadra: mivé lettél,
hogyan elhagytál engemet,
bűnre csábított a Gonosz,
bűn emészti lelkedet.
Ruhád rongyos, éhes is vagy,
Atyád így is, haza vár,
ott lent tombol a bűn-vihar,
Nála fent, örök a nyár.
Ne hallgass a Csábítóra,
bűnre csábít tégedet,
múló földi gyönyörökre
ne pazarold, életed.
Kincs, amit a világ adhat,
idővel majd megfakul,
itt hagyod, ha halál után,
a síri hant rád borul.
Láthatod a különbséget,
Mennyország és Föld között,
földünk sötét, bűntől szennyes,
a menny, fénybe öltözött.
Jöjj hát haza, fény hona vár,
és kincs, mit adok neked,
egykor, azért alkottalak,
együtt élhessek veled.

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009. IV. 29.